

det Samme en Gang endnu; men det forekommer mig, at vi fuldstændig vilde svigte vor Opgave, hvis vi ikke gjorde det Skridt, som vi nu her gjøre.

Winther: Jeg skal tillade mig at udtale, at den Afbrydelse, som fremkom fra min Side, da den ærede Folkethingsmand for Præsident Mints 1ste Valgkreds (Scavenius) talte, aldeles ikke var rettet imod ham. Jeg sigtede til en Uttring, der i forrige Møde fremkom fra en anden Side, hvorved man stillede vore Bestræbelser sammen med Socialisternes, og hvorved der blev talt om dem, som vilde tage de Millioner, der ere samlede under Ballø og Vemmetofte, ligesom man kunde tage alle de andre Millioner, der findes her i Landet. Det var dertil, jeg sigtede.

Formanden: Ja, men heller ikke paa en Udtalelse fra anden Side var det en ganske rigtig Betegnelse.

Dinesen: Jeg agter at stemme imod det foreliggende Adressseudkast. Jeg har begjært Ordet for at neblægge en Forvaring imod, at min Afstemning over Adressseudkastet betragtes som en Tillidsserklæring lige overfor den højtagnede Regjering. Det er min Opfattelse, at den nuværende Regjering har ved sin Optræden for en stor Del fremkaldt den Opposition, som nu sætter sig i Bevægelse imod den. Regjeringen er traadt op paa en saadan Maade, at det ikke kunde Andet end fremkalde en saadan Opposition, der har givet den mange Vaaben i Hænde, som denne ellers ikke vilde have, for at komme fremad, maa der gaaes frem paa en noget anden Maade end den, hvorpaa Regjeringen er gaaet frem. Men paa den anden Side kan jeg ikke stemme for dette Adressseudkast efter dets Indhold. Det indeholder Ting, som allerede ere fremhævede, og som jeg derfor ikke skal gjentage, Ting, der forbyde mig at stemme derfor, men jeg vil i Overigt ikke vige tilbage for at sige, at selv om Adressen ikke indeholdt disse Ting, selv om jeg altsaa kunde tiltræde dens Indhold i og for sig, vilde jeg dog tage meget i Betænkning at stemme for den, af Hensyn til den Opposition, som har baaret den frem i dette Dieblis, og navnlig af Hensyn til den Maade, hvorpaa Oppositionen i Særdeleshed gennem sine ledende Personer i det Hele træder op. Jeg har ikke til Hensigt at sige meget om denne Sag, men det er min Opfattelse, at den nuværende Regjering og denne Opposition

for en væsentlig Del gjensidig betinge hinanden. Var Regjeringen ikke traadt op paa den tilbageholdende Maade og paa den ligeoverfor Befolkningen i saa høj Grad mistillidgivende Maade, som den er, vilde Oppositionen ikke have vundet den Styrke eller være kommen til at træde op, som den nu træder op, og omvendt. Efter min Opfattelse ser jeg ikke rettere, end at de, som udgjøre Flex-tallet her i Thinget, ere altsom tilbøjelige til at opfatte Friheden ikke som en Tilstand i og for Folket, men som en Magtbestemmelse. Denne Opfattelse skal jeg til alle Tider bekæmpe; thi jeg opfatter ikke Friheden paa denne Maade. Jeg skal indskrænke mig til disse korte Bemærkninger; jeg tror, at vi i dette Dieblis ikke tjene Sagen ved at holde lange Taler.

Berg: Jeg er, som en æret Taler tidligere (Fenger) for sit Vedkommende i Dag har udtalt, ogsaa i den lykkelige Stilling, at jeg kan tale upartist om det foreliggende Spørgsmaal; som bekendt er jeg ligesaa lidt Partimand som f. Ex. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger). Jeg tror ogsaa, at Sagen er bedst tjent med, at den ses i og for sig uden Hensyn til Partiernes Stilling. Jeg vil sige mit Ord til deres, der have lagt den høje Forsamling paa Sinde, at det er en alvorlig Sag, vi forhandle, et vigtigt Skridt, vi opfordre til at tage. Jeg vil derfor være tilbøjelig til at haabe, at man viger tilbage for at gjøre det Skridt med, hvis man ikke er overbevist om, at man efter det Råd, man har, her er pligtig til at gjøre det. Efter de Udtalelser, vi have hørt, ser det ganske vist besynderligt ud, at de fleste af dem, der endnu have aabenbaret sig at ville sige Nei, ville sige Nei, skøndt de naere, jeg vil ikke sige Mistillid, men Ikke-Tillid til Ministeriet, og hvis jeg har forstaaet navnlig den sidste ærede Taler ret, maatte hans stærke Udtalelser imod Ministeriet dog nærmest kunne betegnes som Mistillid. Jeg siger, at det er et alvorligt og vigtigt Skridt, vi foretage. Ganske vist er et saadant Skridt foretaget en enkelt Gang tidligere i vor konstitutionelle Historie — ja egentlig to Gange, men de hænge sammen, nemlig i Foraaret 1854 og i Efteraaret 1854 — men det havde ogsaa temmelig betydelige Følger. Der laa i den daværende Adresses Indhold de Spiter, hvoraf den senere Regjeringsstanke brød frem; det var det Partis Program, som regjerede i Danmark i de ingenlunde lykkelige Aar fra 1854 til op imod den anden flæsigste Krig; Partiet hentede sit